

РЕШЕНИЕ

№ 5459

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **10790** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 29.08.2024 г., постановено по НАХД № 1774/2023 г., Софийският районен съд, Наказателно отделение /НО/, 103 състав е потвърдил издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ Наказателно постановление /НП/ № Р-10-1/05.01.2023 г., с което на В. П. М. в качеството ѝ на представляваща „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД, на основание чл. 221, ал. 5 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 114, ал. 1, т. 3, предложение последно във вр. с т. 1, б.,б“ във вр. с ал. 7, предложение пето във вр. с т. 2, предложение първо, хипотеза първа от ЗППЦК.

Недоволна от решението, В. П. М., представлявана от адв. Н. Й., е подала касационна жалба с искане то да бъде отменено, ведно с потвърденото от СРС НП. В касационната жалба се поддържа, че решението е постановено в нарушение на закона, съществено процесуално нарушение, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Оспорват се изводите на СРС, че описаната сделка е с участието на заинтересовано лице, като се сочи, че „Дивелъпмънт Холдинг“ АД не е страна по

договора за цесия от 19.07.2021г. Отделно касаторът поддържа, че относно изчислението на прага по чл.114, ал.1,т.3 от ЗППЦК няма пречка да бъдат използвани консолидираните финансови отчети на дружеството и ако бъде възприето това, няма да има преминаване на праговете, за които се иска предварително овластително решение, съответно няма да има нарушение. Възражава се срещу мотивите, с които е обоснована обществената опасност на деянието, като се подчертава, че В. П. М. не е инвестиционен посредник. Излагат се доводи, че деянието представлява маловажен случай, като липсват настъпили вредни последици. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, представляван от юрк. Л., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и извърши дължимата проверка съгласно чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. По същество е неоснователна. Решаващият състав на СРС е установил, че „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД е публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЦК.

Установено е, че на 19.07.2021 г. „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД е сключило договор за цесия с „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД, като съгласно чл. 1 от договора „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД (цедент) се задължава да прехвърли на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД (цесионер) възмездно и без право на регрес вземането си от „Д. Груп АД (длъжник) в размер на 1 100 000 лв., представляващо част от главницата в размер на 8 200 000 лв. Посоченото вземане било в резултат на сключен между „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД (заемодател) и „Дивелъпмънт Груп“ АД (заемополучател) договор за заем от 28.06.2018 г. и анекси към него, както следва: № 1/24.06.2019 г., № 2/23.06.2020 г., и № 3/23.06.2021 г. Съгласно чл. 12 от договора същият влиза в сила от датата на подписването му, от която дата се поражда и прехвърлителния ефект на цесията, а именно от 19.07.2021 г, като договорът бил подписан от В. М. (представляваща) от страна на публичното дружество и от управителя на „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД - Е. Г. П..

С уведомление по чл. 99 от ЗЗД длъжникът „Дивелъпмънт Груп“ АД е уведомен от „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД (цедент), че новият титуляр на вземането е „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД, като уведомлението било получено на 19.07.2021 г. от изпълнителния директор на „Дивелъпмънт Груп“ АД. На същата дата било сключено Споразумение № 1 между „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД (кредитор) и „Дивелъпмънт Груп“ АД (длъжник), с което страните се споразумяват длъжникът да изплати задължението си в размер на 1 100 000 лв. на кредитора в срок до 19.07.2022 г., като считано от 19.07.2021 г. „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД да начислява на длъжника годишна лихва в размер на 6 % върху размера на вземането за времето до окончателното му погасяване от страна на длъжника. Споразумението било подписано от В. М. в качеството ѝ на представляваща „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД и от изпълнителния директор на „Дивелъпмънт Груп“ АД Дима Ш..

При проверката в КФН било установено още, че в отчета за четвъртото тримесечие на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД за 2021 г. дружеството е посочило вземания от свързани предприятия в размер на 12 637 хил. лв. (2 445 хил. лв към 31.12.2020 г), като в т. 19.1. „сделки със собствениците“ от пояснителните приложения към отчета е оповестено, че към 31.12.2021 г. са „предоставени заеми, прехвърлени с цесия“ в размер на 1 100 хил.лв., като не е оповестена информация в приложението за насрещните страни и параметри по сделките, в резултат на които за дружеството възникват вземания в размер на посочената стойност.

С писмо вх. № РГ-05-76-3#3/08.04.2022 г. публичното дружество е представило в КФН аналитична оборотна ведомост за периода от 01.01.2021 г - 31.12.2021 г. и движение по разплащателни сметки в лева и във валута, с изглед на счетоводните записи за периода 01.01.2021 г - 31.12.2021 г., като придобитата част от вземането от „Дивелъпмънт Груп“ АД, възникнало по договор за цесия от 19.07.2021 г. с „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД в размер на 1 100 000 лв., е осчетоводена като актив - вземане по дебита на аналитична сметка 529 „придобити по цесия“ „529002; Д. груп 28.06.2018 г.“ в аналитична оборотна ведомост за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г.

На 19.07.2021 г. „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД е извършило плащане на част от дължимата сума, в размер на 670 000 лв., по договора за цесия от 19.07.2021 г., в полза на „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД.

От акционерната книга на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД от 04.07.2022 г. било установено, че към 19.07.2021 г. „Дивелъпмънт Груп“ АД притежава пряко 32,56 % от гласовете в общото събрание на „И. Д. Холдинг АД, т.е. „Дивелъпмънт Груп“ АД е лице, което притежава пряко повече от 25% от гласовете в общото събрание на публичното дружество. Същевременно, „Дивелъпмънт Груп“ АД притежава 40 % от капитала на „Адвайъри Сървисис Консултинг“ ООД, т.е. „Дивелъпмънт Груп“ АД е лице, което притежава повече от 25 % от капитала на насрещната страна по сделката. Предвид това „Дивелъпмънт Груп“ АД е квалифицирано като заинтересовано лице по смисъла на чл. 114, ал 7 предл. пето, във вр. с т. 2, предл. първо, хипотеза първа от ЗППЦК.

С оглед на факта, че сделката е била част от обичайната търговска дейност на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД, но длъжник на дружеството е заинтересовано лице - „Дивелъпмънт Груп“ АД, било прието при проверката, че не е налице основание за прилагане на изключението по чл. 114, ал. 10 от ЗППЦК, а напротив - при наличието на предпоставки в закона следва да бъде приложен чл. 114, ал. 1 и сл. от ЗППЦК.

Относимият праг по чл. 114, ал. 1, т. 3, предл. последно във вр. с т. 1, б. „б“ от ЗППЦК бил изчислен въз основа на сумите на активите на публичното дружество съгласно последните два изготвени счетоводни баланса, поне един от които е бил одитиран. В конкретния случай към 19.07.2021 г. - датата на сключване договора за цесия, това са били счетоводния баланс към 31.03.2021 г. - тримесечен финансов отчет за дейността, обхващащ първите три месеца на 2021 г., и този към одитирания годишен финансов отчет за дейността на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД за 2020 г. Сумата на активите на дружеството съгласно отчета за първото тримесечие на 2021 г., бил в размер на 55 048 лв. Сумата на активите на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД съгласно одитирания ГФО за 2020 г. бил в размер на 68 155 лв. По - ниската между двете стойности била тази съгласно тримесечния отчет за първото тримесечие на 2021

г. в размер на 55 048 лв. Прагът по чл. 114, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗППЦК, 2 на сто от по-ниската стойност, се равнява на 1 000 960 лв. Съответно прагът по чл. 114, ал. 1, т. 3, предл. последно, 50 на сто от стойността по т., б. „б“, се равнява на 550 480 лв.

Било констатирано, че със сключването на договора за цесия от 19.07.2021 г. за „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД било възникнало текущо вземане от заинтересованото лице „Дивелъпмънт Груп“ АД, в размер на 1 100 000 лв., която сума превишава 2 пъти прага от 550 480 лв., изчислен съобразно изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 3, предл. последно във вр. с т. 1, б. „б“ от ЗППЦК.

От извършената проверка било установено, че Общото събрание на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД не е овластявало В. М. да извърши описаната сделка.

С оглед изложеното бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06- 271/08.07.2022 г. срещу В. П. М. за нарушение на чл. 114, ал. 1, т. 3, предл. последно във вр. с т. 1, б. „б“, във вр. с ал. 7, предл. пето, във вр. с т. 2, предл. първо, хипотеза първа от ЗППЦК – за това, че на 19.07.2021 г. в качеството си на представляваща „И. Д. Холдинг“ е сключила без надлежно предварително овластително решение от страна на Общото събрание на акционерите сделка с „Адвайзъри Сървисис Консултинг“ ООД, в резултат на която за „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД е възникнало текущо вземане от заинтересованото лице „Дивелъпмънт Груп“ АД в размер на 1 100 000, която сума превишава два пъти прага по чл. 114, ал. 1, т. 3, предл. последно във вр. с т. 1, б. „б“ от ЗППЦК.

Въз основа на АУАН и при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 05.01.2023 г. било издадено Наказателно постановление № Р-10-1 от 05.01.2023 г., с което на В. П. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 000 лева.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, при спазване на процесуалните правила и материалния закон. По същество е приел, че В. П. М. е извършила от обективна и субективна вмененото й административно нарушение, за което законосъобразно й е наложено административно наказание в минимален размер, като деянието не представлява маловажен случай.

Изводите и мотивите на СРС се възприемат изцяло като правилни от настоящата инстанция.

Чл.221,ал.5 от ЗППЦК предвижда, че нарушаването на чл.114,ал.1 ЗППЦК се наказва с глоба в размер от 20 000 до 50 000 лева.

В случая административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана за нарушение на чл. 114, ал. 1, т. 3, предл. последно във вр. с т. 1, б. „б“ от ЗППЦК.

Съгласно чл.114, ал.1,т.1-3 ЗППЦК установява забрана за лицата, които управляват и представляват публично дружество, включително лицата - представители на юридическо лице, което е член на управителен орган на публичното дружество, които, без да бъдат изрично овластени за това от общото събрание на публичното дружество не могат да извършват сделки, в резултат на които: 1. дружеството придобива, прехвърля, получава или предоставя за ползване или като обезпечение под каквато и да е форма активи на обща стойност над: а) една трета от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100т; б) 2 на сто от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и

които са разкрити публично по реда на чл. 100т, когато в сделките участват заинтересовани лица; 2. възникват задължения за дружеството към едно лице или към свързани лица на обща стойност над стойността по т. 1, буква "а", а когато задълженията възникват към заинтересовани лица или в полза на заинтересовани лица - над стойността по т. 1, буква "б"; 3. вземанията на дружеството към едно лице или към свързани лица надхвърлят стойността по т. 1, буква "а", а когато длъжници на дружеството са заинтересовани лица - над 50 на сто от стойността по т. 1, буква "б". Чл.114, ал.10 ЗППЦК предвижда, че разпоредбите на ал. 1 и 3 не се прилагат при сключване на договори за банкови кредити и предоставяне на обезпечения по тях, както и при сделки, извършени при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството; изречение първо не се прилага при участие на заинтересовани лица в някоя от посочените сделки.

По делото не е спорно, че В. П. М. е сключила сделката с „Адвайзъри Сървисис Консултинг“ ООД, без да е била овластена за това от Общото събрание на акционерите. Няма спор и че длъжникът по цедираното вземане „Дивелъпмънт Груп“ АД притежава повече от 25% от гласовете в общото събрание на „Индъстри Дивелъпмънт Холдинг“ АД, което е публично дружество. Безспорно е и че „Дивелъпмънт Груп“ АД притежава 40 % , т.е. повече от 25 % от капитала на „Адвайзъри Сървисис Консултинг“ ООД, поради което се явява заинтересовано лице по смисъла на чл.114, ал.7,т.2 ЗППЦК.

В случая, доколкото наказващият орган приема, че процесната сделка е извършена при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството, както и районният съд е установил, спорът се заключава в това дали заинтересованото лице се явява участник в сделката по смисъла на чл.114, ал.10 от ЗППЦК. От отговора на този въпрос зависи дали по отношение на разглежданата сделка е било приложимо изискването по чл.114, ал.1 ЗППЦК за предварително одобрение от общото събрание, а оттам – дали е налице съставомерно от обективна страна деяние.

Отговорът на този въпрос е положителен.

Заинтересовани лица според чл.114, ал.7 ЗППЦК са членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, лицата - представители на юридически лица, членове на такива органи, неговият прокурист, лица, които пряко и/или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, а при сделки на дъщерно дружество - членовете на управителните и контролните му органи, лицата - представители на юридически лица, членове на такива органи, неговият прокурист, лица, които пряко и/или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството, различни от публичното дружество, както и свързаните с тях лица, когато те: 1. са страна, неин представител или посредник по сделката или в тяхна полза се извършват сделките или действията, или 2. притежават пряко и/или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или контролират юридическо лице, което е насрещна страна, неин представител или посредник по сделката или в чиято полза се извършват сделките или действията, или 3. са членове на управителни или контролни органи, представители на юридически лица, членове на такива органи или прокуристи на юридическо лице по т. 1 и 2.

Видно от т.2 на посочената разпоредба, притежанието на определен брой от гласовете в общите събрания на насрещната страна по разглежданата сделка само по себе си е равнозначно на участие в сделката. Вярно е, че „Дивелъпмънт Груп“ АД не е страна

по договора за цесия от 19.07.2021 г., не е представител на страна по тази сделка, нито посредник и следователно не се явява заинтересовано лице по чл.114,ал.7,т.1 ЗППЦК, но то се явява заинтересовано лице по чл.114,ал.7,т.2, тъй като притежава 32,56% от гласовете в общото събрание на публичното дружество „И. Д. Холдинг“ и едновременно с това притежава над 25 на сто, а именно 40% от гласовете в общото събрание на „Адвайзъри Сървисис Консултинг“ ООД, което е насрещна страна по сделката. Следователно изпълнена е хипотезата на чл.114, ал.10,т.1 изр. второ ЗППЦК, което изключва прилагането на дерогацията по чл.114,ал.10,т.1, изр. първо.

На следващо място, неоснователни са възраженията относно това данните от кои отчети следва да се вземат предвид за изчисляване прага по чл.114,ал.1,т.3 ЗППЦК. Разпоредбата на чл.114, ал.1, т.1, б. „б“ ЗППЦК посочва като критерий стойността на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран. Не може да се възприеме тезата на касатора, че за тази цел следва да бъдат взети предвид данните от консолидираните финансови отчети, а не индивидуалните финансови отчети. Съгласно §1,т.7 от ЗСч "консолидиран финансов отчет" е финансов отчет, който представя имущественото и финансовото състояние, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал на предприятията, включени в консолидирането, все едно че те са едно предприятие. Следователно, консолидираният финансов отчет отразява финансово-икономическото състояние на дружествата като група, докато индивидуалния финансов отчет отразява състоянието на отделното дружество като самостоятелен правен субект. С оглед на това съдът приема, че във връзка с изискването за предварително овластяване от страна на общото събрание на акционерите смисълът на закона е да бъдат взети предвид показателите от индивидуалния финансов отчет на дружеството, а не консолидирания финансов отчет на цялата група.

На последно място, неоснователни са възраженията, че конкретното нарушение, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на В. П. М. представлява маловажен случай. Доводи в тази насока са били изложени и в жалбата до СРС, който им е дал конкретен и подробен отговор, като аргументирано ги е приел за неоснователни. Изводът на районния съд, че конкретното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид, е правилен, като неговите мотиви се споделят от настоящия съдебен състав.

С оглед изложеното, касационната инстанция намира решението на СРС за правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода от делото следва да бъде уважена претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение за сумата от 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК
вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен
състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.08.2024 г., постановено от Софийския
районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, по НАХД № 1774/2023
г.

ОСЪЖДА В. П. М. да заплати на Комисията за финансов надзор сума в
размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: